USTROJ NOVIH POSTROJBI NA OTOKU KORČULI

Nakon prvog velikog razvojačenja, izvršenog u lipnju 1992. godine manji dio postrojbi je i dalje je izvršavao poslove obrane:

- 1 desetina pješaštva do listopada 1992. godine osiguravala je Vojarnu Korčula, kada je ista predata na skrb Gradu Korčuli.
- 1 desetina Vojne policije smještena u Korčuli, obavljala je policijske poslove na otoku sve do njihova razvojačenja u studenom 1992. godine.
- bitnica Ražnjić ostala je u funkciji sa promjenjivim brojem ljudi.
- Vod za osiguranje vojarni i inženjerijski vod su po povlačenju JRM prebačeni na Lastovo, gdje su do polovice rujna radili na osiguranju i razminiranju vojarni .

Od pripadnika Postrojbi obrane općine Korčula poslije velikog razvojačenja na otoku se ustrojavaju nove postrojbe: Mješoviti odred mornaričkog pješaštva (MOMP) i Domobranska bojna (Db) Korčula, te Obalna topnička bitnica (OTB) Ražnjić. Popunjavaju se i bitnica Velje more na Lastovu, MOMP Pelješac (Orebićka satnija) i Inžinjerijski vod Pomorskog Zapovjedništva za Južni Jadran. Dio tih postrojbi sudjelovao je u obrani Južnog bojišta sve do kraja 1995. godine.

Mješoviti Odred Mornaričkog Pješaštva Korčula

MOMP Korčula bila je postrojba razine samostalne bojne oko 500 ljudi. Osim dijela zapovjednog kadra odred je bio popunjen pripadnicima mlađeg doba (do 35 godina)

Od svog ustrojavanja tri je puta izlazio na terene Južnog bojišta, gdje je obnašao poslove obrane Dubrovačkog zaleđa te posjedanja i nadzora najjužnije granice Republike Hrvatske.

Domobranska bojna Korčula

Domobranska bojna bila je postrojba ranga samostalne bojne koja takođe brojila oko 500 ljudi. Bila je popunjena ljudstvom starije dobi. Satnije su joj bile ustrojene po teritorijalnom principu. Svoj konačni oblik bojna je dobila u veljači 1993. godine kada je izvršena mobilizacija jednog dijela bojne. Na teren južnog bojišta izišla je u lipnju 1993. godine na područje rijeke Bregave, gdje je do kraja prosinca, pripremala obranu i osiguravala prostor od ubacivanja pripadnika specijalnih postrojbi Armije BH.

Obalna topnička baterija Ražnjić

Bila je sastavljena od obalnih topnika koji su se kroz 1991. i 1992. godine borili u sklopu bitnica 85 i 88 mm Ražnjić.
U svom sastavu imala je oko 120 pripadnika organiziranih u: Zapovjedništvo, Zapovjedni vod, dva paljbena voda, vod PZO i pješački vod.

Paljbenim djelovanjem na Stonskom bojištu, kroz izvršenje nekoliko višednevnih vojnih vježbi i bojevih gađanja ova je bitnica bila je osposobljena za nadzor ulaza u Pelješki, Mljetski i Lastovski kanal. Poslije demobilizacije pričuvnog sastava u lipnju 1992. g. popunjavana je sa 10-tak pripadnika ročnog sastava . S promjenjivim brojem ljudi egzistirala je do svog gašenja 2003. godine